

Strój obowiązkowy i apele szkolne w angielskiej ‘grammar school’ .

W roku 2002 odwiedziłem kilka szkół w rejonie miasta Gloucester w Anglii, a potem w Fuldzie w Niemczech. Uczę ponad dwadzieścia lat, znam dość dobrze rzeczywistość szkolną w różnych typach i rodzajach szkół w naszym kraju, więc z dużym zainteresowaniem przyglądałem się temu, co robią w zakresie edukacji szkolnej kraje, które wkrótce staną się naszymi partnerami we wspólnej Europie.

W szkołach angielskich, w klasach odpowiadających naszym gimnazjom i wczesnym klasom liceów, podobała mi się możliwość wyboru niektórych zajęć obowiązkowych przez uczniów i ich rodziców. Dotyczy to przede wszystkim języków oraz przedmiotów artystycznych. Co do języków, nadal modne są języki orientalne, słabnie moda na język rosyjski, oprócz tego – gdy zbierze się grupka uczniów chętnych, na przykład, na naukę języka norweskiego, jak było w przypadku uczniów Katharine Lady Berkeley’s School, szkoła zatrudnia nauczyciela do nauki tego przedmiotu.

Jeśli chodzi o edukację muzyczną, dzieci angielskie, jak i niemieckie, uczą się muzyki w bogato wyposażonych gabinetach muzycznych, a w czasie lekcji mają swobodny dostęp do różnorodnych instrumentów muzycznych, między innymi – instrumentarium Orffa . W szkołach działają wspaniałe big-bandy, orkiestry kameralne, a nawet symfoniczne. Jest to wynik, przede wszystkim, przebogatej oferty zajęć pozalekcyjnych, przy czym uczestnictwo w jakichkolwiek, wybranych przez ucznia zajęciach, bywa obowiązkowe, jak na przykład w Domgymnazjum w Fuldzie, gdzie uczeń zobligowany jest do uczestnictwa w co najmniej dwóch zespołach zainteresowań .

Na lekcjach plastyki każdy uczeń zasiada przed swoją sztalugą, poza tym eksperymentuje się w różnych technikach, używając różnorodnych materiałów do prac rzeźbiarskich, łączy się elementy filmu, kolażu i happeningu. Ekspozycje prac uczniowskich stanowią istotny element wystroju szkół i ich otoczenia, na przykład trawniki szkolne zdobione są formami przestrzennymi wykonanymi przez uczniów. Dla kontrastu, jedna godzina sztuki tygodniowo w szkołach polskich, a więc około dwadzieścia minut muzyki i tyleż samo plastyki oraz likwidacja kółek zainteresowań, jest sprawą, która nie wymaga chyba komentarza. To znacznie lepiej jest już u nas w zakresie wykorzystania techniki komputerowej na zajęciach lekcyjnych. To przecież takie „trendy” !

Poza lekcjami, zwróciłem uwagę na to, że absolutnie nigdzie nie spotkałem uczniów palących gdzieś pod szkołą lub na przystanku. Był to dla mnie taki szok kulturowy po tym, z czym mam do czynienia w Polsce.

Od września 2002 roku, wraz z młodzieżą wybranych klas liceum profilowanego, w którym uczę języka angielskiego, prowadzę współpracę z młodzieżą z Sir Thomas Rich's z okolic Gloucester w południowo – zachodniej Anglii. Poniżej załączam tłumaczenia dwóch prac uczniów tej szkoły . Pierwsza z nich - **English Schools' Uniforms (Strój obowiązkowy w szkołach angielskich)**, stanowi, materiał do przemyśleń i porównań w odniesieniu do spraw związanych z ubiorem uczniów w szkole. Praca przedstawia wiele pozytywów wynikających z ujednolicenia stroju uczniowskiego, w tym – poprawę zachowania uczniów, zwłaszcza w drodze do szkoły . Drugi z tekstów, zamieszczony w wersji oryginalnej i tłumaczeniu, mówi o **tradycji apele w szkole angielskiej**. Myślę, że szkoła angielska, w swojej większości, słusznie pozostaje wierna takim tradycjom, jak obowiązkowy strój szkolny, czy regularne apele szkolne, gdyż stanowią one istotny instrument dyscyplinowania uczniów, dodają szkole uroczystej oprawy i wprowadzają element

obrzędowości, co w rezultacie wpływa na zwiększanie powagi szkoły jako instytucji.

Zachęcam do przeczytania załączonych tłumaczeń tych krótkich prac „gimnazjalistów” z Gloucester. Proszę o opinie na temat poruszanych w nich spraw.

Strój obowiązkowy w szkołach angielskich . / tłumaczenie /

W Anglii w większości szkół nosi się stroje obowiązkowe. Jest tak, gdyż ktoś może być źle traktowany przez rówieśników z powodu swojego ubioru - jednolity strój ma temu zapobiec. Noszenie strojów obowiązkowych ma także poprawić zachowanie się uczniów w miejscach publicznych. Mówi się im, że ich złe zachowanie może zniszczyć dobrą opinię szkoły, gdyż każdy może rozpoznać z ich strojów, z jakiej są szkoły. Uczniowie biorą to pod uwagę i lepiej się zachowują.

W przedszkolach i szkołach podstawowych strój obowiązkowy składa się z czarnych bądź szarych spodni, koszulki typu golf lub sweterka z emblematem szkoły. W szkołach, gdzie uczy się starsza młodzież, nosi się porządne czarne spodnie, odpowiednią koszulę i krawat pasujący do marynarki lub blezera, właściwych dla danej szkoły.

W naszej szkole musimy nosić nasz strój w drodze do i ze szkoły, podczas i pomiędzy lekcjami. W czasie lekcji nauczyciele mogą zezwolić na ściągnięcie blezera, a czasami, latem, również krawatu. Możemy również ściągnąć krawat i blezer w czasie lunchu i przerw.

Na nasz strój obowiązkowy składa się błękitny blezer z emblematem szkoły na kieszonce na piersi i błękitny krawat z czerwonymi i żółtymi paskami. Kiedy jesteśmy już w szóstej klasie szkoły średniej, nosimy granatowe blezery i krawaty, a gdy mamy funkcję przewodniczącego szkoły, nasz krawat posiada wzorek z małych krzyżyków.

Jak wyglądają wasze stroje ?

Napisał Richard Wilcom

Sir Thomas Rich's School, 9 T

Apele w szkole angielskiej . / tłumaczenie /

Tutaj w Anglii mamy apele szkolne, zwykle na początku szkolnego dnia. Są one dla nas, żeby być z całą szkołą, posłuchać szkolnego chóru, wysłuchać bieżących ogłoszeń oraz rezultatów sportowych. W szkole, do której ja chodzę, mamy duże apele w poniedziałki, środy lub piątki. Ale czasami są apele tylko w obrębie jednego roku nauki. W zależności od tego, w jakiej jesteśmy klasie, należymy do poszczególnych domów – Northgate, Southgate, Westgate and Eastgate *. Mój dom nazywa się Southgate.

Podczas dużego apelu wszyscy schodzimy do holu o 8.45. Siadamy w miejscu i porządku zależnym od tego, do której chodzimy klasy. Nadchodzą dyrektor

szkoły, nauczyciel i przewodniczący szkoły. Wchodzą na scenę i również siadają. Chór śpiewa pieśń kościelną, a po jej skończeniu przedstawiciel młodzieży czyta krótki fragment z Biblii. Potem dyrektor mówi o czytelnictwie i wszystkich innych ważnych rzeczach. Następnie odmawiamy krótką modlitwę. Potem nadchodzi inny nauczyciel i odczytuje ogłoszenia, które mogą być o lekcjach muzyki, spotkaniach i wielu innych rzeczach. Znowu dyrektor odczytuje wyniki sportowe, potem wychodzi z holu, a wraz z nim nauczyciel. Następnie nasz przewodniczący pozwala nam wyjść. Apel zwykle kończy się około 9.05.

* Podobny podział występuje w podziale administracyjnym miasta Gloucester.

Daniel Wolski

Class 9 T

Sir Thomas Rich's School

P.S. Ja mogę trochę mówić po polsku, moja mama jest Polka ! Ja mam rodzinę w Bielsko Białej, miasto w którym moja mama urodziła się. Moje taty rodzice też są z Polski, to chyba jest ½ Polak ½ Anglik.